

andre har sagt det samme, som jeg har gået rundt og sagt i lang tid.

Jeg synes, det er lidt underligt, at statsministeren gør sig til smagsdommer, når de, der er allertættest på virkeligheden, langt tættere på end statsministeren i sin dagligdag, nemlig det råd, som regeringen selv har håndplukket, sender nogle advarselssignaler og siger: Vi får en ny og farlig fattigdom i nogle grupper, hvis livsvilkår bliver afgørende forringet i forhold til det almindelige samfundsliv.

Så stiller statsministeren sig op som en smagsdommer med den afstand, statsministeren har i forhold til de mennesker, der er tæt på, og fuldstændig afviser den kritik. Hvad er det for et smagsdommeri, der giver en statsminister, der er så meget på afstand, ret til at korrigere dem, der er langt, langt tættere på de menneskers dagligdag?

Formanden:

Fru Sandy Brinck. Det sidste spørgsmål som medspørger.

Sandy Brinck (S):

Statsministeren siger, at oppositionen ikke hæfter sig ved rosen. Jo, det gør vi. Det er bare ikke det, der er interessant at få ændret. Vi kan godt se, at der er blevet givet små godbidder ud, men det bliver man ikke mæt af, når hele hovedretten bliver fjernet. Det er jo det, der er den grundlæggende kritik i rapporten: at der bliver taget med den ene hånd og givet lidt med den anden. Derfor overskriften »ZIG-ZAG kurs«.

Kl. 13.20

Og jeg vil godt spørge, om statsministeren ikke kunne gøre sig så meget umage, at vi kan få at vide, hvad det er, regeringen så vil gøre netop ved den grundlæggende kritik, der ligger i, at det er en zigzagkurs, hvor der bliver taget med den ene hånd og givet med den anden, sådan at vi kunne få en diskussion af det, der skal ændres, i stedet for at stå og rose hinanden for det, vi i fællesskab har gjort bedre.

Formanden:

Så er der et sidste spørgsmål fra hr. Qvist Jørgensen.

Poul Qvist Jørgensen (S):

Jeg fik ikke noget svar, og det er måske også det rigtige svar: Der er nemlig ikke afsat penge.

Fagministeren på området, indenrigs- og sundhedsministeren, har erklæret, at der skal

gøres noget mere, specielt for de alkoholafhængige. Behandlingsgarantien skal overvejes – det er også det, man peger på i rapporten fra Rådet for Socialt Udsatte – men der er ikke afsat penge, og det var det, jeg spurgte om.

Er det rigtigt forstået, at der ikke er afsat penge, at man ikke kan finde midler i finanslovfor-slaget for 2004?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Den allerbedste måde, hvorpå man kan hjælpe de mest udsatte grupper, er ved at sørge for, de kommer i arbejde. Mon ikke vi kan være enige om det? Det er da den bedste metode. Hvis man overhovedet kan skaffe folk et job, så er det det allerbedste menneskeligt, og det er det også økonomisk.

Derfor håber jeg, at både hr. Villy Søvndal og fru Sandy Brinck er enige med mig i, at det altid skal kunne betale sig at arbejde. Jeg håber altså ikke, at nogen vil bestride, at sådan bør det være. Det bør være sådan i vores samfund, at det altid kan betale sig at gøre en indsats.

Det var lige præcis derfor, vi ændrede loven om kontanthjælp, sådan at vi sikrede, at det altid kunne betale sig at arbejde. Loven er bl.a. blevet ændret sådan, at hvis man kommer i job, kan man få lov at beholde en større del af kontanthjælpen, end man kunne før. Det er da et positivt initiativ for at hjælpe folk i beskæftigelse, i stedet for at de bliver fastholdt på passiv forsørgelse.

I hr. Villy Søvndals verden er det, som om succesen i socialpolitikken bare er at få tilskud og overførsler til at stige. Jo mere det stiger, jo større succes. Sådan ser vi ikke på det. Vores socialpolitik er tværtimod at få folk i arbejde, fordi det synes vi både menneskeligt og økonomisk er det bedste.

Og til fru Sandy Brinck kan jeg så sige: Regeringen vil komme med forskellige udspil. Vi vil følge konkret op på rapporten fra Rådet for Socialt Udsatte, bl.a. når det gælder alkoholmisbrugere. Der kommer penge til formålet også, kan jeg trøste hr. Poul Qvist Jørgensen med; der kommer et udspil fra regeringen her i efteråret.

Vi vil også konkret følge op på andre dele af rådets rapport. Der kommer udspil her i løbet af efteråret. Til foråret vil vi fremlægge en samlet strategi for, hvordan vi kan gøre arbejdsmarkedet mere rummeligt, så der også bliver plads til nogle af dem, der i dag er holdt udenfor.

Jeg kan kun sige, at jeg er utrolig lykkelig for hr. Villy Søvndals beretning om, at han har nydt